

Tekst: Ivan Kalauzović Ivanus / Foto: Džon Regan

BILJANA REGAN OBELEŽILA PET GODINA RADA

Baštinarka balkanskog folklora Biljana Regan priredila je početkom juna u Silver Springu, u Merilendu nedaleko od Vašingtona, prijem i izložbu u čast petogodišnjice postojanja kolekcije kostima koja nosi njeno ime

Godine 2012, grodjeni šapčanka Biljana Regan započela je prikupljanje narodne nošnje i pratećih predmeta sa prostora Balkana. Kroz pet godina, postala je vlasnica jedne od najvećih, a verovatno i najveće i najraznolikije riznice ovakve vrste na američkom tlu. Mnogi su joj govorili da je mogla da izabere i "neki jeftiniji hobi", ali ona kaže da je za nju

Ivan Kalauzović

baštinjenje folklorne tradicije Balkana više od hobija. Potencijal Biljanine kolekcije i rafinirani ukus prepoznale su relevantne institucije domovine i Amerike, medju kojima su Ambasada Republike Srbije, Kongresna biblioteka i Američki savet za međunarodno obrazovanje.

Saradjnjom sa njima, ali i samostalno, realizovala je više desetina izložbi, revija i drugih dogadjaja.

O uspešnosti i kvalitetu rada Reganove svedoči i lična pohvala Njegove ekselencije srpskog ambasadora u Americi Djerdja Matkovića.

Zbog svega toga, Biljana je odlučila da četvrtog dana juna, povodom obeležavanja pet godina rada, otvoriti vrata nesvakidašnjeg "trezora", u kojem između dogadjaja počivaju mnoga blaga, i ugosti one sa kojima je do sada saradjivala, kao i one sa kojima će tek saradjivati. Ujedno, ovo je bila idealna prilika da ona i njen suprug i mecena Džon Regan proslave isto toliko godina braka.

U prijatnoj atmosferi svog merilendskog doma, Biljana je zvanice poslužila domaćom pitom, koju je sama jutrom napravila, zatim krofnama, ali i srpskom kafom, ratlukom sa orasima i bistrom "šljivovicom". Dok su se gosti častili, okruživali su ih autentični kostimi, ukrašeni nakitom i vezom, ogrnuti jelecima i utegnuti pojasevima sa kopčama, te košulje, suknje, kape, oglavljia, marame, kecelje, peškiri, čarape, opanci, papuče, torbe, korpice, štapovi, preslice, vretena, frule, čilimi, čupovi, čuture, čokanjčići, dževze, fildžani i naravno neizostavne lutke, minijaturni modeli južnoslovenskog folklora.

Oduševljeni posetoci ovog malog muzeja su na jednom mestu videli relikvije kultura sa svih strana Srbije i Balkana, i to u zemlji koja je mnogima od njih postala novi dom. Sredjujući utiske, Biljana otkriva da je to samo deo kolekcije i da vredno i neprekidno radi na objedinjavanju muzejske postavke koja će, kako najavljuje, postati stalna.

